

Του Γιώργου Σιώζου

*Εσωτερικές δονήσεις
Απεριόριστα Ρίχτερ
Τεκτονικές αλλαγές
Και 'γω αιωρούμαι
Στο Ρήγμα της Λήθης*

Θα διακινδυνεύσω να διατυπώσω απόψεις Αιρετικές και λίαν Αντιμαρξιστικές.

Θα αφήσω να με καταλάβει ένα πνεύμα ακραίου Ιδεαλισμού, έντονα φορτισμένου από συναισθηματική προσέγγιση της πραγματικότητας.

Δεν θα ασχοληθώ με τον ΕΝΦΙΑ, τις περικοπές των συντάξεων, τις ελαστικές μορφές εργασίας, το ξεπούλημα της χώρας και την μετατροπή της σε προτεκτοράτο.

Θα αντιπαρέλθω τις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις και θα ασχοληθώ, με τις τεράστιες ψυχικές ρηγματώσεις.

Πού να βρω την ψυχή μου, το τετράφυλλο δάκρυ, αναρωτιόνταν ο Ελύτης.

Κυρίως όμως, πώς να βολέψουμε την ψυχή μας, και σε τι ωφελούν τα δάκρυα, σε μια άνυδρη χώρα ;

Με ποιο κουράγιο να παλέψει ένας Λαός, όταν τα όνειρα του έγιναν τσέρκουλα, στα χέρια των Μηδισάντων και των Μήδων;

Ξεμείναμε από ελπίδα, εκλείπουν τα όνειρα, περίσσευσαν οι εφιάλτες.

Χλεύη, έπαρση και αλαζονεία για όσους δεν ακολούθησαν το καραβάνι για τα Σούσα.

ΣΥΡΙΖΑ.

Ένα κουτσό άλογο που εκλαμβάνονταν ως άλογο κούρσας Ιπποδρόμου.

Σε αυτό εναπόθεσε τις ελπίδες της η κοινωνία.

Άλλο όμως το στοίχημα της κοινωνίας, διαφορετικό από εκείνο των Επιβήτορων.

Οι Επιβήτορες, κέρδισαν το στοίχημα και περιφέρουν υπερηφάνως ως τρόπαιο τα Κουρσεμένα όνειρα ενός λαού.

Τώρα, στην περιδίνηση της πετρελαιοκηλίδας.

Πετρελαιοκηλίδα, που δεν περιορίζεται στον Σαρωνικό.

Καταλαμβάνει όλο το χώρο της αριστεράς και διαχέεται στην Κοινωνία.

Σαν Πίσσα κολλάει στο σώμα της Αριστεράς, η έκφραση: **Όλοι ίδιοι είναι.**

Οι Λαθρέμποροι των Ιδεών σε αγαστή συνεργασία με τους διαχρονικά Λαθρέμπορους των θαλασσών υπόσχονται και άλλα ναυάγια.

Ετοιμάζονται για νέα Ρεσάλτα, σε μια χώρα ναυαγών.

Μην τυχόν τολμήσει και εμφανιστεί στο πέλαγος της Κοινωνικής νηνεμίας σωστική λέμβος...

Υπάρχει κίνδυνος, έστω και από ένα Ροβινσώνα Κρούσο.

Στην Αρρία οδό, επί ξύλου κρεμάμενοι Ζηλωτές του Σπάρτακου υπερασπίζονται την Μνήμη αντιστεκόμενοι στη Λήθη.

Όμως στην κοινωνία ο λήθαργος επικρατεί.

Πολιτικά πτώματα του παρελθόντος αναλαμβάνουν χρέη Σωτήρων.

Ο Κοινωνικός Δαρβινισμός, προβάλλεται ως μοναδική ιδεολογία.

Στα αδιέξοδα για τους «τολμηρούς», υπάρχει η επιλογή της «Ελεύθερης Πτώσης».

Η Ευγονική, ως λύση στην Δημοσιονομική Ασφυξία.

Συντρίμμια ξεβράζει το ναυάγιο της «Αριστεράς»

Οσμή καμένου Πεύκου αναδύεται στην Ατμόσφαιρα.

Σκουριές, καλύπτουν τα πρόσωπα μας.

Μαστούρα ως τα μπούνια, το ηθικό και αξιακό φορτίο των Ισχυρών οικονομικών παραγόντων και των Βαρόνων του Τύπου.

Ερμα και Έρμαιο, σε κοντραμπατζίδικα τσιγαράδικα η Κυβέρνηση Τσίπρα, Ιβανοαρμενίζει.

Απελπισία και κατάθλιψη τα κυρίαρχα συναισθήματα.

Ψυχοφάρμακα, το προσφάτι ενός ολόκληρου Λαού.

Δεκανίκι δεν απόμεινε να στηρίξει την ύπαρξη του.

Αγοροπωλησίες επί Μακρόν στην Πνύκα.

Όμως παρηγορηθείτε...

Τώρα Perrier όχι μόνο στο ποτήρι σας, αλλά και στο θερμοσίφωνό σας!!!